

זמני השבת (ת"א):

כניסת השבת: 18:54

יציאת השבת: 19:52

כ"ה ניסן תשע"ז

גיליון מס' 313

שאל אביך ויגדך

שאלות ותשובות על הפרשה

עונג שבת

אמונה

הפלשתים ערוכים למלחמה על ישראל, עומדים עם צבא רב וחמוש בעמק רפאים. דוד המלך הבחין במצב והלך אל הכהן הגדול כדי לשאול באורים ותומים האם לצאת למלחמה או לא.

ענה לו הקב"ה: "צא למלחמה, אך אל תבוא אליהם מהחזית אלא מהעורף. אך רק כאשר תשמע קול רעש מהאילנות תתקוף! זהו האות שאני עמך במלחמה, האות לנצחונך!" מיד דוד המלך ערך את אנשיו לקרב, וארבו לפלשתים. הבחינו הפלשתים במארב ונסוגו לאחוריהם. ראו חיילי דוד כי גורם ההפתעה נשמט מידם וביקשו לצאת להלחם. אמר להם דוד: "חכו! זה לא הזמן". לאט לאט התקרבו הפלשתים ואנשי דוד עומדים במקומם. התקרבו יותר ויותר ודוד לא נתן את האות לקרב. התקרבו הפלשתים והניפו את חרבם... ואנשי דוד עומדים.

מספר המדרש שהיה ביניהם מרחק של שני מטרים.. ואז נשמעו הרעשים בצמרות האילנות, דוד פקד להסתער- "ויך את פלשתים" (שמואל ב', ה').

מדוע הקב"ה עשה כך? כדי לנסותם-האם הם איתנים באמונתם ובטחונם בבוראם! "ויקרב כל העדה ויעמדו לפני ה'" (ויקרא ט', ה')

התאריך א' ניסן, המשכן הוקם ועמד על תילו, המזבח מוכן, עצי המערכה עליו...

עם ישראל מתקרבים אל הקודש, בטוחים הם כעת שתירד אש מן השמים ותתן הוכחה להשראת השכינה ואז יקריבו את קורבנותיהם לרצון על המזבח. אמר להם משה: "לא כך הדבר! זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם, כבוד ה'" (ט', ו')

אם אתם רוצים השראת שכינה, אש מהשמים, עזרה מלמעלה אתם צריכים קודם להקריב את הקורבן! קודם כל 'תעשו' ואז יראה אליכם הקב"ה" (האלשיך)

כולנו מייחלים לעזרה ממרום, רוצים את בורא עולם שישכון בתוכנו, במעשה ידינו. אם אתה רוצה עזרה מלמעלה, לא מספיקה כוונת ליבך הטהורה, אלא חשובה יותר העשייה! אם לא תעשה אתה את הצעד, תראה רצון עם פעולה, אמונה ובטחון, הישועה שלך יכולה להתממה... בורא עולם רוצה לראות אותך עושה! התחל בצעד הראשון, הראה אמונה, פתח פתח לישועה, צור כלי לשפע, ותראה את ההכוונה וההצלחה במעשי ידיך ממרום! "בכל התחלה נדרש מכל אחד לפתוח דלתות חדשות. המפתח אליהן טמון בנתינה ובעשייה-תן צדקה ועשה חסד!" (רבי נחמן מברסלב)

חיזוק יומי

1. מתי הוקם המשכן? (ט', א' רש"י)
המשכן הוקם בר"ח ניסן ביום השמיני למילואים.
2. איזו ברכה בירך אהרון את העם? (ט', כ"ב רש"י)
ברכם בברכת כהנים.
3. מדוע נכנס משה עם אהרון אל אוהל מועד? (ט', כ"ג רש"י)
א. ללמדו את מעשה הקטורת.
ב. ראה אהרון שקרבו כל הקורבנות ונגמרה כל העשייה ועדיין לא ירדה שכינה, נצטער שמא ה' כועס עליו על חטא העגל. מיד נכנס עימו משה וביקשו רחמים וירדה שכינה לישראל.
4. מדוע מתו שני בני אהרון? (י', ב' רש"י ושפתי חכמים)
ר' אלעזר- על שהורו הלכה בפני משה רבן.
ר' ישמעאל- שנכנסו שתויי יין למקדש.
שפתי חכמים- בגלל שנכנסו לפני ולפנים.
בר קפרא- שהקריבו אש זרה ולא נצטוו על כך.
5. כיצד ניחם משה את אהרון? (י', ג' רש"י)
אמר משה לאהרון: אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במידעיו של מקום וחשבתי או בי או בך, עכשיו אני רואה שבניך גדולים ממני וממך.
6. כיצד הגיב אהרון? (י', ג')
"וידום אהרון"- קיבל את הדבר בשתיקה.
7. מה השכר שקיבל אהרון על שתיקתו? (י', ג' רש"י)
שנתייחד עימו הדיבור לבדו מה שלא זכה עד עתה, שנאמרה לו פרשת שתוי היין לבדו.
8. מי הוציא את נדב ואביהוא מהקודש אל מחוץ למחנה? (י', ד')
מישאל ואלצפן בני עוזיאל דוד אהרון.
9. מה למדים מהמילים "וישאום בכותנתם"? (י', ה' רש"י)
שנדב ואביהוא - לא נשרפו בגדיהם אלא נשמתם, כמין שני חוטים של אש נכנסו לתוך חוטמיהם ושרפו נשמתם.
10. מניין למדים שאבל אסור בתספורת? (י', ו')
שנאמר: "ויאמר משה אל אהרון ולא לעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו".
11. מניין למדים שצרה של תלמידי חכמים מוטלת על כולם להתאבל בה? (י', ו')
למדים מהפס': "ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'".
12. כהן שנכנס לעבוד שתוי יין ותלמיד חכם שהורה הלכה שתוי יין, עונשו של מי חמור יותר? (י', י"א רש"י)
רש"י אומר כהנים בעבודתם

חסידה וחסד

הפרשה השבוע מציינת את החסידה בין הציפורים שאינן כשרות למאכל והסיבה לכך שניבותה של החסידה מוגבלת לחוג חבריה המצומצם בלבד ומתעלמת לגמרי מכל מי שאינו שייך לקבוצה הקטנה הזו. טוב לב מהסוג הזה, כזה שמיועד רק לחוג מצומצם של חברים, איננו מה שהתורה רוצה מאתנו. זוהי הסיבה, שבגללה התורה אומרת לנו, שהחסידה אינה כשרה למאכל. זהו איננו סוג ה'חסד' שהיהדות מאמינה בו. השבוע נציין את יום השואה והגבורה, ידוע לנו על חסדים רבים שנעשו בתקופה הקשה והבלתי אפשרית הזאת, על אנשים שגילו תעצומות נפש. לנו נותר להקשיב, לזכור וללמוד ממעשיהם לחיים היומיומיים שלנו.

סיפורה של פרנסין כריסטוף

"הייתי במחנה ההשמדה ברגן בלזן. כילדים קטנים שחיו כאסירים במהלך המלחמה - הייתה לנו פריבילגיה. הרשו לנו להביא משהו מצרפת: שקית קטנה עם שניים-שלושה דברים קטנים בתוכה.

"אישה אחת הביאה שוקולד, אחרת הביאה קצת סוכר, שלישית הביאה חופן אורז... אמי ארזה עבורי שתי חתיכות קטנות של שוקולד, ואמרה לי: "אנחנו נשמור את זה ליום שבו אראה שהתמוטט לגמרי, ובאמת זקוקה לעזרה. אז אתן לך את השוקולד הזה, ותרגישי טוב יותר."

חברתה של אמה, אסירה בשם הלן שהתה עימנו במחנה. "הלן הייתה בהריון, אך לא יכולת לנחש את זה - כי היא הייתה רזה מאוד", מספרת כריסטוף.

"לפני הלידה היא ניגשה לבית החולים של המחנה עם אמה שלי, שהייתה מפקדת הבלוק, אך לפני שהן הלכו - אמי ניגשה אליי ושאלה אותי: "את זוכרת את השוקולד ששמרתי בשבילך?"

"כן, אמא" אמרתי. "איך את מרגישה?" שאלה. "בסדר אמא, אני אהיה בסדר", עניתי.

"ובכן, אם זה בסדר מצדך - הייתי רוצה לתת את השוקולד שלך לאישה הזו, החברה שלנו הלן. הלידה כאן תהיה קשה והיא עלולה למות. אבל אם אתן לה את השוקולד, זה עשוי לעזור לה", אמרה לה אמה והיא רק הנהנה בראשה לאות הסכמה. "הלן ילדה את התינוקת - דבר זעיר, קטן וחלוש. היא אכלה את השוקולד, והיא לא מתה. היא חזרה בחזרה אל הבלוק". "התינוקת לא בכתה אף פעם! לעולם לא!!! היא אפילו לא השמיעה ציוץ קטן", היא משחזרת בהתרגשות יתירה. שישה חודשים לאחר מכן, המחנה שוחרר. כשהתירו האסירות את בתה של הלן, מבוליי הסחבות בהם הייתה עטופה. "באותו רגע - התינוקת צרחת!", אפילו כילדה קטנה, הבנתי שיש כאן משהו יוצא דופן. "זה הרגע שבו היא נולדה!", היא אומרת. "חזרנו לצרפת עם התינוקת - דבר קטן וחלשלוש, שלא הייתם מאמינים שהוא בן חצי שנה."

במיתה ואין ת"ח בהוראתם במיתה, מכאן שכהן שתוי יין עונשו חמור יותר.

13. "אל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים" מה למד רש"י מהמילה "הנותרים"? (י', י"ב רש"י)

הנותרים מן המיתה, מלמד שגם עליהם נגזרה מיתה על עוון העגל ותפילתו של משה ביטלה מחצית מגזירה זו.

14. האם לבנות הכהנים יש חלק בקודשים ומניין? (י', י"ג-י"ד רש"י)

אין להן חלק שנאמר: "כי חוקך וחוק בניך הוא", אבל אם רוצה לתת להן במתנה רשאיות לאכול.

15. מדוע משה כועס על אלעזר ואיתמר? (י', ט"ז)

מפני ששרפו את החטאת ולא אכלוה במקום קדוש.

16. מדוע הוא כעס רק על אלעזר ואיתמר, הרי גם אהרון לא אכל? (י', ט"ז רש"י)

מפני כבודו של אהרון הפך פניו כנגד הבנים וכעס.

17. מה ענה לו אהרון על כך? (י', י"ט)

"ותקראנה אותי כאלה ואכלתי חטאת היום, הייטב בעיני ה'?" הרי אנו אוננים ולכן אין לנו לאכול מקודשי דורות.

18. היכן מצינו בפרשה שיש לומר את האמת גם כשהדבר לא נעים? (י', כ' רש"י)

לאחר תשובת אהרון למשה, משה לא התבייש להודות שטעה, ולא אמר לא שמעתי, אלא אמר שמעתי ושכחתי.

19. מדוע הבדיל ה' את ישראל מן הטומאה וגזר עליהם מצוות? (י"א, ב' רש"י)

מפני שישראל דבוקים בה' וראויים להיות חיים מה שאין כן באומות העולם.

20. מדוע נקראת החסידה בשם זה? (י"א, י"ט)

מפני שעושה חסד עם חברותיה במזונותיה.

חלימוד בעלון מוקדש

לרפואה והצלחה של נתנאל בן מיכל נ"י

לרפואתם השלמה והמהירה של אלדד בן אורטל, נעם אלעד דרור בן אביטה יונכד רבקה נ"י

לעילוי נשמתם של יצחק בן וירג'ניה בן יהושע (פייג) ז"ל, ר' שלום בן שמעון מורחי ז"ל, שרה בת שלום מורחי ז"ל

לקבלת העלון כל יום רביעי באימייל ניתן לפנות ל: ShealAvicha@gmail.com
לארכיון העלונים: www.pirsuma.com/shal_avicha

לפני מס' שנים פרנסין כריסטוף ארגנה ההרצאה שכותרתה היא: "אם ניצולי מחנות הריכוז היו מקבלים ייעוץ בשנת 1945, מה היה קורה?" ולהרצאה הגיעו אנשים מכל מיני סוגים - ניצולים מבוגרים, היסטוריונים והמון פסיכולוגים, פסיכיאטרים ופסיכותרפיסטים. "היה מאוד מעניין. רעיונות רבים הועלו, והיה מצוין", משחזרת כריסטוף.

ואז, באמצע ההרצאה, אחת הנשים ביקשה את רשות הדיבור, עלתה לבמה והחלה להציג עצמה בפני הקהל: "אני גרה במרסיי, ומועסקת שם כפסיכולוגית", אמרה בהתרגשות, "לפני שאציג את עמדותי בנושא המדובר, אני רוצה לתת משהו לפרנסין כריסטוף". הקהל המתין בציפייה דרוכה. "ואז היא שלחה יד אל הכיס שלה, והוציאה ממנו חתיכת שוקולד", כריסטוף. "היא הגישה לי את השוקולד ואמרה: 'אני היא אותה תינוקת'."